

Praha, 14. května 2026

Připomínky komerčních médií k návrhu zákona o médiích veřejné služby (MK-S 3029/2026 OLP)

Asociace zastupující soukromé poskytovatele mediálních služeb v oblasti zpravodajství, televizního a rozhlasového vysílání (Asociace komerčních televizí, Asociace online vydavatelů, Asociace provozovatelů soukromého vysílání, Česká unie vydavatelů, Sdružení pro internetový rozvoj v ČR) tímto uplatňují společně připomínky k návrhu zákona o médiích veřejné služby (MK-S 3029/2026 OLP).

Děkujeme za jejich vypořádání, v případě otázek jsme plně k dispozici.

I. OBECNÉ PŘIPOMÍNKY

Předložený návrh zákona má změnit systém financování veřejné služby z poplatků vybíraných samotnými médii veřejné služby na pevnou a indexovanou částku ze státního rozpočtu. Takováto změna způsobu financování je dle našeho názoru legitimní volbou politické reprezentace každého členského státu EU. Financování médií veřejné služby prostřednictvím pevně dané a předvídatelné částky z rozpočtu v principu naplňuje požadavky vyplývající z Evropského aktu o svobodě médií (EMFA). Nicméně předložený návrh zákona vykazuje v aktuální podobě zásadní legislativně-technické nedostatky a vykazuje absenci základních definic, navíc dle našeho názoru nenaplňuje požadavky práva EU (zejm. Amsterodamského protokolu a Sdělení Komise o použití pravidel státní podpory na veřejnoprávní vysílání (2009/C 257/01)), pokud se jedná o podmínky poskytování státní podpory.

Materiál vyžaduje komplexní přepracování, neboť v současném znění neodpovídá legislativním pravidlům vlády a vyjma zákona č. 239/1992 Sb., o Státním fondu kultury České republiky postrádá návrh úprav souvisejících právních předpisů (např. zákona č. 218/2000 Sb. o rozpočtových pravidlech).

Absence definic

Předložený návrh zákona postrádá základní definiční aparát a zdaleka nepokrývá všechny aspekty fungování veřejnoprávních médií. Nemá definice pojmů, pojem veřejné služby je používán v různých souvislostech a bez dostatečného vymezení. Nejasné a zaměnitelné používání termínů „veřejnoprávní vysílání“, „veřejnoprávní mediální služba“ a „veřejná služba“ bez jejich přesného vymezení činí zákon v praxi neaplikovatelným a právně nejistým. Nedostatečně definuje, co je považováno za zábavní funkci a co za funkci vzdělávací, není definován ani arbitr který by případné rozpory řešil, nezabývá se regionálními studii, ani specializovanými kanály (Děčko/Art), pomíjí některé klíčové formáty.

Zavedení institutu, který bude blíže vymezovat veřejnou službu a povinnosti s ní spojené

Návrh zákona nesplňuje podmínky práva EU týkající se obsahu pověřovacího aktu provozovatele médií veřejné služby. Návrhem zákona není dostatečně přesně vymezena veřejná služba. Není jím zajištěn ani jiný nástroj, kterým by veřejná služba a podmínky jejího výkonu mohly být ze strany státu nad zákonný rámec (např. na určitou dobu, nejlépe 5 let) blíže vymezeny (stávající úprava obsahuje alespoň institut memoranda o způsobu naplňování veřejné služby). Možným řešením je, aby takovýto nástroj byl schvalován stejným způsobem jako Kodexy, nebo byl jejich součástí. Zákon by měl stanovit povinné obsahové náležitosti takového nástroje a způsob řešení situace, kdy takový nástroj pro další období není schválen. Pro zachování rovných podmínek hospodářské soutěže v oblasti provozování médií a funkčnost duálního systému má kvalita pověřovacího aktu médií veřejné služby, dostatečné vymezení veřejné služby a podmínek pro její výkon naprosto klíčový význam. Dokumenty blíže vymezující veřejnou službu a podmínky jejího výkonu mají ve vyspělých zemích EU mnohdy více než 50 stran textu (srv. např. Francii, Belgii či Rakousko).

Protože dostatečně přesné vymezení veřejné služby ve zřizovacím aktu (za který je nutné považovat i dokument, který má veřejnou službu a povinnosti s ní spojené vymezit blíže) je podle předpisů EU upravujících státní podporu úkolem státu, měl by takovýto dokument navrhovat stát (ministerstvo kultury), v žádném případě média veřejné služby samotná, jako tomu bylo v případě dosavadních memorand o způsobu naplňování veřejné služby. Z hlediska předpisů EU o státní podpoře není přijatelné, aby si institut, který má blíže vymezit veřejnou službu, fakticky umožnil managementům vysílatelů veřejné služby bez ohledu na skutečnou potřebnost veřejné služby a námitky komerčního sektoru zafixovat status quo na pět let dopředu.

Dokument blíže vymezující veřejnou službu musí obsahovat zejména měřitelné kvantitativní programové indikátory veřejné služby, povinnosti vůči regionům a menšinám, povinné synergické efekty mezi ČT a ČRo, povinné minimální podíly nákupů od nezávislých producentů a povinný režim transparentního vykazování plnění. Dokument by měl být vypracován Ministerstvem kultury ve spolupráci s ČT a ČRo, měl by projít formálním konzultačním řízením s reprezentativními asociacemi komerčního sektoru (APSV, AKTV, ATO, APA, ČUV, SPIR) a měl by být schvalován PS PČR, popř. i Senátem.

Otázka výše příspěvku ze státního rozpočtu

Dle našeho názoru předloženým návrhem zákona nejsou naplněny podmínky vyplývající ze Sdělení Komise o použití pravidel státní podpory na veřejnoprávní vysílání (2009/C 257/01), pokud se jedná o hospodaření médií veřejné služby a jeho účinnou kontrolu. Navrhovaný zákon dostatečně dobře nezajišťuje, aby bylo zamezeno nepřiměřeným účinkům veřejného financování, nadměrné náhradě a křížovému subvencování. Návrh zákona neobsahuje garanci toho, aby výše veřejné vyrovnávací platby nepřekročila čisté náklady na poskytnutí veřejné služby, aby byl zisk médií veřejné služby přiměřený a aby existoval mechanismus pro zamezení nadměrné náhrady za veřejnou službu (navrhovaná úprava dle § 27 odst. 4 není dostatečná, do zákona by měla být pro nadměrnou náhradu zakomponována hranice maximálně 10 % ročních výdajů zahrnutých do rozpočtu na posílání veřejné služby, která vyplývá ze Sdělení Komise (2009/C 257/01)).

Limity pro reklamu v online prostředí

Návrh zákona neobsahuje zákonnou úpravu šíření obchodních sdělení v on-line prostředí, tj. na internetových stránkách a v aplikacích, a to ani pro Českou televizi, ani pro Český rozhlas.

Disproporce na rozhlasovém trhu

Z perspektivy specifík rozhlasového trhu upozorňujeme na konkrétní disproporci, kterou návrh zákona neřeší: rozpočet Českého rozhlasu pro rok 2026 činí 2,7 mld. Kč, zatímco celý komerční rozhlasový sektor v České republice hospodaří s reklamními příjmy ve výši cca 1,8 mld. Kč ročně.

Synergie a úspory

Upozorňujeme na strukturální český problém — absenci expertní benchmarkové kontroly typu německé KEF nebo francouzského Cour des Comptes, která by hospodaření veřejnoprávního vysílatele srovnávala s referenční nákladovou strukturou efektivních srovnatelných subjektů. V důsledku této skutečnosti je obtížné kontrolovat naplňování povinností vyplývajících z práva EU při poskytování státní podpory vysílatelům veřejné služby.

Návrh zákona by měl dále zajistit, aby ČT a ČRo (popř. i ČTK) měly povinnost hledat možnosti synergií, z nich vyplývajících úspor (např. z některé společné infrastruktury, IT systémů apod.) a zamezení duplicit při poskytování veřejné služby (např. podobným on-line službám různých médií veřejné služby). Výsledky plnění této povinnosti by měly být vykazovány ve výročních zprávách.

II. KONKRÉTNÍ PŘIPOMÍNKY

1) Připomínka k § 3-8 (definice veřejnoprávnosti)

Doporučujeme doplnit do návrhu zákona obdobu § 3 zákona č. 483/1991 Sb. o České televizi a § 3 zákona č. 484/1991 Sb. o Českém rozhlasu, a to s důsledným promítnutím povinností ČT a ČRo vyplývajících z dosavadních předpisů (např. povinný podíl pořadů zpřístupněných osobám se zrakovým či sluchovým postižením dle dosavadního § 3 odst. 1 písm. j) zákona o ČT, povinné regionální zpravodajské pokrytí, povinnosti vůči jazykovým a národnostním menšinám).

Dále pokládáme za nezbytné přidat právní nástroj pro bližší vymezení veřejné služby a stanovení bližších podmínek jejího výkonu — závazný střednědobý dokument schvalovaný Sněmovnou či celým Parlamentem na období pěti let, jehož povinné obsahové náležitosti budou vymezeny zákonem.

Takovýto dokument by měl v každém případě obsahovat identifikaci a popis všech obsahových služeb (programů či on-line služeb), které média veřejné služby aktuálně poskytují, a měl by pro ně stanovit měřitelné a kontrolovatelné pozitivní a negativní obsahové, časové, rozpočtové či jiné podmínky.

Dokument by tak měl upravit např. základní vymezení obsahu jednotlivých programů či on-line služeb, minimální či maximální podíly určitých žánrů v denním vysílacím čase a v prime time, popř. prostoru v on-line službách, konkrétní podmínky pro vysílání zábavních pořadů či prémiových sportovních přenosů, rozpočtové hranice pro určité žánry, povinnosti vůči regionům a menšinám, pravidla pro přístup k archivu, pravidla pro fungování regionálních studií, povinnost vysílání zahraničních děl v původním jazyce, povinné synergické efekty mezi ČT a ČRo, povinné minimální podíly nákupů od nezávislých producentů, povinnost pravidelného transparentního vykazování plnění, atp.

Dokument blíže vymezující veřejnou službu a povinnosti s ní spojené by měl být vypracován Ministerstvem kultury ve spolupráci s ČT a ČRo, projít formálním konzultačním řízením s reprezentativními asociacemi

komerčního sektoru (APSV, AKTV, ATO, Asociace nezávislých producentů, ČUV, SPIR) a být schválen Sněmovnou či celým Parlamentem (oběma komorami).

Klíčové garance, práva a povinnosti vyplývající z dosavadních zákonů, Kodexů, Statutů a Memorand by měly být pokud možno převzaty přímo do textu návrhu zákona, aby nebyly přijetím nového zákona fakticky vyprázdněny.

Odůvodnění:

Veřejná služba je dokonce i oproti současným zákonům o České televizi a o Českém rozhlasu definována příliš obecně. Návrh zákona neobsahuje dostatečně určitý popis veřejné služby; absence detailnějšího popisu vede k tomu, že rozsah veřejné služby může být předmětem nejasností, případně může být veřejná služba pojmána příliš extenzivně.

V evropském srovnání je detailní vymezení veřejné služby standardem. Francouzský Cahier des charges (Décret 2009-796) obsahuje detailní programové specifikace, kvóty pro nezávislou produkci, regionální závazky a kulturní povinnosti. Belgický 6. contrat de gestion RTBF 2023–2027 (110 stran) obsahuje 60 a více kvantitativních indikátorů. Rakouský ORF-Gesetz § 4 detailně specifikuje povinnosti veřejné služby.

2) Přípomínka k § 3-8 (zpřístupňování obsahu)

Požadujeme v rámci těchto ustanovení vyřešit a doplnit povinnost ČT a ČRo zajistit povinný podíl pořadů zpřístupněných osobám se zrakovým či sluchovým postižením.

Odůvodnění:

Do výše uvedených ustanovení musí být důsledně promítnuty povinnosti ČT a ČRo vyplývající z dosavadních předpisů (povinný podíl pořadů zpřístupněných osobám se zrakovým či sluchovým postižením), za vhodnou konkrétní výši povinného podílu pořadů zpřístupněných osobám se zrakovým či sluchovým postižením považujeme úpravu dle dosavadního § 3 odst. 1 písm. j) zákona o ČT).

3) Přípomínka k § 6 odst. 2 (přenesení garancí z dosavadních memorand)

Požadujeme doplnit § 6 odst. 2 tak, aby výslovně zohledňoval a právně zachoval garance, povinnosti a práva vyplývající z memorand uzavřených mezi Ministerstvem kultury a Českou televizí, potažmo Českým rozhlasem.

Jedná se například, nikoli však výlučně, o vymezení působnosti a limitů v online prostředí (viz články 7 memorand České televize¹ či Českého rozhlasu²) či podmínek férového a transparentního zpřístupňování archivů mediálnímu trhu (článek 11 Memoranda České televize, resp. článek 10 Memoranda Českého rozhlasu).

Odůvodnění:

¹ <https://www.ceskatelevize.cz/vse-o-ct/rada-ct/materialy-projednane-radou-ct/dokumenty/memorandum/>

² https://informace.rozhlas.cz/sites/default/files/documents/3391ea3621cf9242db3a17c8d4d467f1_0.pdf

Navržené znění § 6 odst. 2 upravuje doplňkovou činnost ČT a ČRo pouze obecně, zejména jako výrobu, distribuci a prodej zvukových, audiovizuálních či multimediálních děl, vydávání tiskovin, pořádání akcí, poskytování technických služeb a reklamní, sponzorskou či obchodní činnost. Návrh však zcela opomíjí existenci memorand uzavřených mezi Ministerstvem kultury a Českou televizí, potažmo Českým rozhlasem, která obsahují důležité garance, závazky a principy vztahující se právě k výkonu těchto činností, nakládání s právy, dostupnosti obsahu, podpoře audiovizuální tvorby, transparentnosti a vztahu k trhu. Tato memoranda představují významný rámec pro vyvažování veřejné služby a doplňkových, obchodních či licenčních aktivit veřejnoprávních médií. Pokud má nový zákon nahradit dosavadní právní úpravu a komplexně upravit postavení, činnost a financování médií veřejné služby, není vhodné, aby tato memoranda zůstala mimo zákonný rámec bez jakékoliv návaznosti. V opačném případě může dojít k oslabení dosavadních garancí, k právní nejistotě smluvních partnerů i k nejasnostem ohledně další závaznosti přijatých pravidel.

Tato připomínka se týká zachování věcných garancí z memorand v zákoně, nikoli zachování institutu memoranda jako takového. Institut memoranda v podobě, v jaké byl využit v novele zákonů o ČT a ČRo, považujeme za systémové riziko a navrhuje jeho nahrazení závazným střednědobým dokumentem schvalovaným Sněmovnou či celým Parlamentem, jak uvádíme výše.

Dokument blíže vymezující veřejnou službu a podmínky jejího výkonu by měl vznikat z iniciativy státu, nikoli z iniciativy provozovatelů médií veřejné služby samotných, jako tomu bylo v případě dosavadních Memorand, neboť takový postup obrací logiku zadávání veřejné služby a tenduje k archivaci státu quo.

4) Připomínka k § 6 odst. 2 (vydávání tiskovin)

Požadujeme vypustit z návrhu zákona v § 6 odst. 2 obecně formulovanou možnost vydávání tiskovin a publikací jakožto jedné z doplňkových činností České televize či Českého rozhlasu.

Odůvodnění:

Současná právní úprava nepodporuje ČT ani ČRo v tom, aby vydávaly vlastní periodické tištěné tituly, případně se zcela libovolně věnovaly nakladatelské činnosti bez návaznosti na předmět jejich činnosti. Navrženou úpravu považujeme za nevhodnou, neboť nekoresponduje s mediálním zaměřením těchto veřejnoprávních institucí a může vést ke vzniku duálního mediálního systému v oblasti, která není návrhem zákona předpokládána a nijak podrobněji regulována.

5) Připomínka k § 6 odst. 3 (regulace online reklamy)

Požadujeme doplnit za ust. § 6 odst. 3 nové odstavce 5 a 6 tak, aby byla výslovně zachována stávající regulace provozování reklamy v online prostředí ČT a ČRo dle definice § 1 odst. 2 a 4 zákona č. 40/1995 Sb. o regulaci reklamy, následujícím způsobem:

„(4) Česká televize nesmí umísťovat obchodní sdělení na své internetové stránky a do svých aplikací, pouze s výjimkou v případech, kdy jsou tato obchodní sdělení

a) zaměřená pouze na propagaci vlastních audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání, vlastního vysílání a pořadů,

b) umístěním produktu, nebo

c) součástí pořadů, jejichž obsah nemůže Česká televize ovlivnit.

(5) Český rozhlas nesmí umísťovat obchodní sdělení na své internetové stránky a do svých aplikací, pouze s výjimkou v případech, kdy jsou zaměřená na propagaci vlastního vysílání, pořadů a činností souvisejících s veřejnou službou v oblasti rozhlasového vysílání, nebo jsou součástí pořadů, jejichž obsah nemůže Český rozhlas ovlivnit.

Odůvodnění:

Navržené znění § 6 odst. 3 stanoví, že rozsah a charakter reklamy a sponzoringu ve vysílání ČT a ČRo upraví zvláštní právní předpis. Tato formulace však implicitně předpokládá regulaci reklamy primárně v lineárním vysílání, nikoli v online prostředí, které je dnes integrální součástí distribuce obsahu veřejnoprávních médií. V důsledku toho vzniká zásadní regulatorní mezera: zatímco lineární vysílání podléhá relativně přísné regulaci reklamy, online služby (např. iVysílání, weby, mobilní aplikace apod.) nejsou tímto ustanovením ani navazujícími předpisy jednoznačně omezeny. Návrh zákona tak fakticky otevírá prostor pro neomezené či nedostatečně regulované rozšiřování reklamních aktivit ČT a ČRo v digitálním prostředí. Takový stav považujeme za nepřijatelný z následujících důvodů:

- ČT a ČRo jsou financovány převážně z veřejných prostředků a jejich primární rolí je poskytování veřejné služby, nikoli soutěžení na reklamním trhu, zejména v dynamicky rostoucím online segmentu;
- umožnění online reklamy bez jasných limitů by vedlo k narušení hospodářské soutěže, protože by veřejnoprávní subjekt s garantovaným financováním vstupoval do přímé konkurence s komerčními médii a platformami;
- absence regulace online reklamy je v rozporu s principem technologické neutrality; není odůvodněné, aby byla reklama přísně omezena v lineárním v vysílání, ale fakticky neomezená v online prostředí, které je dnes hlavním distribučním kanálem.

Návrh zákona by měl omezit šíření obchodních sdělení v on-line prostředí, tj. na internetových stránkách a v aplikacích, a to minimálně tak, jak je to nyní upraveno v § 3a odst. 4 zákona o ČT a § 3 odst. 6 zákona o ČRo.

6) Připomínka k § 29 odst. 4 (promítnutí povinností z AVMSD)

Požadujeme v § 29 doplnit nový odst. 5 odst. 4 písm. c) návrhu zákona doplnit text následujícím způsobem:

„(5) Ustanoveními odstavci 4 v písm. c) a d) nejsou dotčeny povinnosti vyplývající ze Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/13/EU ze dne 10. března 2010 o koordinaci některých právních a správních předpisů členských států upravujících poskytování audiovizuálních mediálních služeb (směrnice o audiovizuálních mediálních službách) a povinnosti vyplývající ze zákona č. 231/2001 Sb., v platném znění, o provozování rozhlasového a televizního vysílání týkající se sponzorování (povinná identifikace sponzorů pořadů a programů přímo ve vysílání a AVMS na vyžádání) či umístění produktu.“

Odůvodnění:

Mělo by být postaveno najisto, že navrhovaným ustanovením nejsou dotčeny povinnosti vyplývající ze Směrnice o AVMS a zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání týkající se sponzorování (povinná identifikace sponzorů pořadů a programů přímo ve vysílání a AVMS na vyžádání) či umístění produktu, neboť z navrhovaného znění návrhu zákona to není zcela zřejmé. Tyto povinnosti — zejména povinná identifikace sponzorů přímo ve vysílání — slouží k ochraně diváka a posluchače a jejich oslabení by bylo v rozporu s evropským právem.

7) Připomínka k testu zavádění nových významných služeb (nový §)

Požadujeme doplnit předložený návrh zákona o nové ustanovení tak, aby zavedení nových významných služeb ČT a ČRo (jak programů, tak služeb poskytovaných prostřednictvím on-line platform či internetového rozhraní) i nadále podléhalo veřejné konzultaci a předchozímu přezkumu a schválení Radou České televize, Radou Českého rozhlasu a také Radou pro rozhlasové a televizní vysílání. Lze se do určité míry inspirovat § 8c zákona č. 483/1991 Sb. o České televizi, či jeho obdobě v § 8c zákona č. 484/1991 Sb. o Českém rozhlasu. Navrhujeme, aby nová zákonná úprava nejenom mechanismus schvalování zachovala, ale aby jej současně zpřesnila po vzoru evropské praxe (zejména rakouský ORF Public Value Test podle § 6 ORF-Gesetz, britský BBC Public Interest Test, německý Drei-Stufen-Test). Konkrétně navrhujeme:

- stanovení kvantitativního prahu významnosti (např. nová služba s rozpočtem nad 1 % celkového rozpočtu vysílatele nebo nová distribuční platforma);
- povinné nezávislé posouzení dopadu na hospodářskou soutěž zpracované institucí, která nemá smluvní vztah s posuzovaným vysílatelem;
- povinný formální konzultační proces s reprezentativními asociacemi komerčního sektoru (APSV, AKTV, AOV, ČUV, SPIR), s povinností odůvodnit zohlednění či nezohlednění jejich připomínek v písemném vypořádání;
- povinné stanovisko Rady pro rozhlasové a televizní vysílání jako externího orgánu mimo strukturu vysílatele;
- stanovení pevných lhůt pro jednotlivé fáze posouzení.

Hodnoceny by měly být především soulad s posláním a prioritami veřejné služby, dopad na hospodářskou soutěž a zachování mediální plurality, přiměřenost financování a přínos pro veřejnost. Vymezit, kdy se služba považuje za novou a významnou, by mělo vládní nařízení či alespoň vyhláška, není v souladu s pravidly EU pro státní podporu, aby kritéria pro odlišení nových a významných služeb určovala samotná média veřejné služby.

Odůvodnění:

Návrh zákona v předložené podobě neobsahuje mechanismus, který by podmiňoval vznik nových významných služeb veřejnoprávních médií nezávislým posouzením a schválením příslušnými kontrolními orgány, který je dnes obsažen v § 8c zákona o České televizi a zákona o Českém rozhlasu. Tím dochází k opuštění dosavadní praxe, kdy nové služby, zejména ty s významným dopadem na mediální trh nebo způsob poskytování veřejné služby, podléhaly ex ante přezkumu a souhlasu regulačních a kontrolních institucí. Současně navrhujeme, aby zákon stanovil kvantitativní a procesní kritéria pro toto posouzení (rozpočtový práh významnosti, dopad na hospodářskou soutěž, povinný ex-ante test proporcionality), protože úpravu v § 8c zákona o České televizi a zákona o Českém rozhlasu nepovažujeme za dostatečnou.

Změna navržená v předloženém zákoně představuje významné oslabení veřejné kontroly i regulatorních pojistek. Zavádění nových služeb ze strany veřejnoprávních médií, zejména v digitálním prostředí, může mít zásadní dopady na duální mediální ekosystém, s potenciálem narušit hospodářskou soutěž na trhu poskytovatelů online služeb, i na samotné vymezení veřejné služby. Bez nezávislého přezkumu hrozí, že veřejnoprávní média budou jednostranně rozšiřovat své aktivity mimo rámec původního veřejného poslání, a to bez dostatečného posouzení jejich přiměřenosti, potřebnosti a dopadů.

Zatímco návrh zákona detailně upravuje orgány a jejich pravomoci, chybí v něm explicitní kompetence těchto orgánů posuzovat a schvalovat nové významné služby, což považujeme za zásadní nedostatek.

Bez navržených upřesnění hrozí, že schvalovací mechanismus zůstane formálním procesem, který reálně neplní svou funkci ochrany hospodářské soutěže ani transparentnosti veřejné služby.

8) Připomínka k institutu expertní benchmarkové kontroly nákladovosti (nový §)

Navrhujeme doplnit návrh zákona o nové ustanovení zavádějící Expertní komisi pro nezávislé hodnocení nákladovosti médií veřejné služby. Komise bude expertním poradním orgánem, který každoročně publikuje zprávu o souladu nákladové struktury ČT a ČRo s referenční nákladovou strukturou efektivních srovnatelných subjektů ve smyslu bodu 75 Sdělení Komise 2009/C 257/01, dále vyhodnocuje plnění cost-benefit analýz nových významných služeb a poskytuje stanoviska Stálé komisi pro sdělovací prostředky Poslanecké sněmovny.

Konkrétně navrhujeme:

- Komise má 11 členů: 4 zástupce akademické sféry (jmenovaných na základě návrhu vědeckých rad ekonomických fakult), 1 zástupce Komory auditorů ČR, 2 experty navržené reprezentativními asociacemi soukromých vysílatelů (APSV/AKTV) v expertní funkci bez hlasovacího práva v otázkách dotýkajících se jejich asociací, 2 zástupce z Rad ČT a ČRo, 2 zástupce navržené Poslaneckou sněmovnou a Senátem;
- funkční období členů 6 let s postupnou rotací (rotace dvou až tří míst každé dva roky), aby byla zajištěna kontinuita;
- Komise má právo na poskytnutí veškerých účetních a provozních dat ČT a ČRo v elektronické strukturované podobě, pod ochranou zákona o ochraně důvěrných informací;
- v případě úniku či zneužití důvěrných informací se uplatňuje princip „one-strike“ — okamžitý zánik členství s navazující osobní právní odpovědností;
- zpráva Komise je veřejná, projednává ji Stálá komise Poslanecké sněmovny pro sdělovací prostředky a Senátní výbor pro sdělovací prostředky.

Odůvodnění:

V evropském srovnání je expertní kontrola nákladovosti veřejnoprávních médií standardním nástrojem. Německá KEF (Kommission zur Ermittlung des Finanzbedarfs der Rundfunkanstalten) působí od roku 1975 jako 16členný expertní orgán, jehož doporučení zavazují spolkové země. Francouzský Cour des Comptes provedl v září 2025 detailní audit France Télévisions (166 stran), který identifikoval interní produkci o 10–15 % dražší než externí, rozkryl odměňování 31 manažerů nad 200 000 EUR ročně a navrhl konkrétní

strukturální reformy. Britský NAO (National Audit Office) každoročně audituje BBC; belgický Cour des Comptes Belgique kontroluje RTBF v rámci 6. contrat de gestion.

Je třeba si uvědomit, že Nejvyšší kontrolní úřad České republiky (dále jen NKÚ) aktuálně nemá zákonnou kontrolní působnost ke kontrole hospodaření ČT a ČRo. Podle stanoviska samotného NKÚ (zveřejněného na webových stránkách NKÚ) hospodaření ČT a ČRo s jejich vlastním majetkem nemá charakter hospodaření se státním majetkem ve smyslu čl. 97 odst. 1 Ústavy ČR a § 3 odst. 1 zákona č. 166/1993 Sb. Působnost NKÚ se vztahuje pouze na kontrolu hospodaření s rozhlasovými a televizními poplatky vybíranými ve prospěch ČT a ČRo na základě zákona — nikoli na komplexní kontrolu jejich hospodaření. NKÚ tuto skutečnost opakovaně potvrdil ve svých informačních stanoviscích podle zákona č. 106/1999 Sb. Tato systémová mezera je v současnosti řešena samostatným legislativním návrhem. Senát přijal v listopadu 2025 senátní návrh ústavního zákona (senátní tisk č. 177, sněmovní tisk č. 47), kterým se mění Ústava České republiky a kterým se rozšiřuje kontrolní působnost NKÚ na hospodaření právnických osob zřízených zákonem poskytujících veřejnou službu v oblasti televizního a rozhlasového vysílání. Poslanecká sněmovna návrh schválila v prvním čtení v březnu 2026 a vláda k němu přijala souhlasné stanovisko. Pro účinnost rozšíření kompetencí NKÚ je nutná nejen ústavní novela (vyžaduje 120 hlasů ve Sněmovně a tři pětin přítomných senátorů), ale i navazující novela zákona č. 166/1993 Sb.

Děkujeme Vám za zvážení našich argumentů, v případě otázek jsme plně k dispozici.

Kontaktní osoba: Filip Dotlačil, manažer vztahů s veřejnou správou SPIR, filip.dotlacil@spir.cz

Asociace komerčních televizí (AKTV)

Asociace provozovatelů soukromého vysílání (APSV)

Asociace online vydavatelů (AOV)

Česká unie vydavatelů (ČUV)

Sdružení pro internetový rozvoj (SPIR)